

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **J. G.**, zastoupený JUDr. Monikou Čírtkovou, advokátkou se sídlem Politických vězňů 44, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 27. 7. 2020, č. j. 49 Ad 24/2019 – 25,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, JUDr. Monice Čírtkové, advokátce, **s e** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá kasační stížností rozsudek Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 27. 7. 2020, č. j. 49 Ad 24/2019 – 25, jímž krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2019, č. j. MPSV-2019/132906-912. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Příbrami ze dne 21. 3. 2019, č. j. 6480/2019/NYM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce nepřiznal stěžovateli příspěvek na živobytí od července 2015 a současně mu tento příspěvek přiznal od srpna 2015 ve výši 3 410 Kč měsíčně.

[2] Stěžovatel společně s podanou blanketní kasační stížností požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud jeho návrhu vyhověl a ustanovil mu usnesením ze dne 24. 9. 2020, č. j. 3 Ads 282/2020 – 35, k ochraně jeho práv zástupkyni JUDr. Moniku Čírtkovou. Toto usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno do její datové schránky dne 30. 9. 2020 (viz doručenska na č. l. 36 spisu Nejvyššího správního soudu).

[3] Podle § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost, kromě obecných náležitostí podání, obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek; o tom musí být podatel ve výzvě poučen (§ 37 odst. 5 s. ř. s., § 120 s. ř. s.).

[4] Protože kasační stížnost stěžovatele neobsahovala všechny zákonem vyžadované náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s., vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele již zmiňovaným usnesením č. j. 3 Ads 282/2020 – 35, aby ve lhůtě jednoho měsíce od jeho doručení doplnil prostřednictvím ustanovené zástupkyně svou kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu; stěžovatele rovněž poučil o procesních následcích, pokud k doplnění kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nedojde. Toto usnesení bylo – jak již zdejší soud uvedl výše – zástupkyni stěžovatele doručeno do její datové schránky dne 30. 9. 2020 (viz doručenko na č. 1. 36 spisu Nejvyššího správního soudu). Poslední den lhůty k doplnění kasační stížnosti tedy, v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s., připadl na pátek 30. 10. 2020. Jelikož stěžovatel v průběhu stanovené lhůty kasační stížnost nedoplnil a o prodloužení lhůty k tomu určené také nepožádal, lhůta marně uplynula dne 30. 10. 2020.

[5] Z již výše citovaného ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. je zřejmé, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou *vigilantibus iura* (viz například rozsudek tohoto soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 – 47; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovatel tak má, mimo jiné, povinnost označit rozsah napadení rozhodnutí krajského soudu a skutkové a právní důvody jeho tvrzené nezákonnosti; takovým rozsahem a důvody kasační stížnosti (s výjimkami uvedenými v § 109 odst. 3, větou za středníkem s. ř. s. a § 109 odst. 4, větou za středníkem s. ř. s.) je pak Nejvyšší správní soud vázán. Stěžovatelem podaná kasační stížnost však zůstala, i přes výzvu a poučení zdejšího soudu, nedoplněna a v této podobě nesplňuje podmínky uvedené v § 106 odst. 1 s. ř. s. V důsledku toho ji není možné meritorně projednat.

[6] Nejvyšší správní soud nad rámec výše uvedeného dodává, že nepřehlédl, že ustanovená zástupkyně požádala dne 13. 10. 2020 o zproštění povinnosti zastupovat stěžovatele v řízení o kasační stížnosti z důvodu ztráty důvěry mezi ní a klientem. K tomu stručně uvedla, že poté, co stěžovateli opětovně sdělila svůj právní názor na jím podanou kasační stížnost, jí sdělil, že k ní nemá důvěru. Kromě toho odmítl podepsat potřebná „*poučení, včetně souhlasu se zpracováním osobních údajů*“. Nakonec zástupkyně uvedla, že za daných podmínek nemůže dostát povinnosti k doplnění kasační stížnosti stanovené usnesením č. j. 3 Ads 282/2020 – 35. V tomto přípisu (ani později) však nepožádala o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, ani v soudem stanovené lhůtě kasační

pokračování

stížnost nedoplnila (viz odstavec [4] shora), ačkoli její povinnost zastupovat stěžovatele dosud trvala, a proto byla povinna činit veškeré neodkladné úkony tak, aby stěžovatel neutrpěl újmu na svých právech nebo oprávněných zájmech.

[7] Pro úplnost lze zmínit, že stěžovatel na výzvu soudu v přípisech ze dne 29. 10. 2020 a 3. 11. 2020, které byly Nejvyššímu správnímu soudu doručeny dne 2. 11. 2020 a 6. 11. 2020, potvrdil, že došlo ke ztrátě důvěry mezi ním a ustanovenou zástupkyní, a požádal o ustanovení nového zástupce. Jelikož však Nejvyšší správní soud obdržel vyjádření stěžovatele teprve po marném uplynutí lhůty k doplnění kasační stížnosti, již nerozhodoval o návrhu na zproštění povinnosti ustanovené zástupkyně k zastupování stěžovatele ani návrhu stěžovatele na ustanovení nového zástupce.

[8] Protože nedostatky kasační stížnosti nebyly ani přes výzvu a poučení tohoto soudu odstraněny a jelikož z tohoto důvodu nelze v řízení pokračovat, Nejvyšší správní soud ji odmítl v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. (výrok I. tohoto usnesení).

[9] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a to tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta (výrok II. tohoto usnesení).

[10] Ustanovená zástupkyně sice formálně učinila ve věci jeden úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], Nejvyšší správní soud jí však odměnu za tento úkon nepřiznal, jelikož kasační stížnost v soudem stanovené lhůtě nedoplnila (ani nepožádala o prodloužení lhůty k jejímu doplnění). Je proto zřejmé, že adekvátním způsobem nesplnila hlavní účel svého ustanovení, jímž je řádná ochrana práv svého klienta. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se ustanovené zástupkyni odměna za zastupování nepřiznává (výrok III. tohoto usnesení).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu